

giftsfordringer Fremtiden maatte stille til Statskassen. Den ærede Rigsdagsmand troede at burde advare mod ikke at gjøre Mere, end man kunde, ikke at gjøre større Fordringer til Staten, end dens Stilling gjør nødvendig, og den ærede Rigsdagsmand syntes derhos at ville svække Børgten af, hvad jeg blot havde tilladt mig at antyde, ved yderligere at gaae ind paa denne Materie. Jeg skal i saa Henseende ikke følge ham; jeg har ikkun troet, at det var Pligt for Finantsministeren ikke blot at gjøre sig selv klart, men ogsaa kortelig for Legislaturen at antyde, hvilke Udgiftsbetvillinger der ville blive begjærede i Fremtiden, og om hvilke Udgifter Forhandlingerne fornemmelig ville komme til at dreie sig, nemlig i Henseende til Landets Forsvarsvæsen, samt at disse Udgifter ingenlunde ville være ubetydelige. Naar det kommer saa vidt, at de Begjeringer, hvortil Diskussionen skal støtte sig, foreligge, da vil det bedst vise sig, om jeg har havt Ret i hvad jeg antog vilde blive Resultatet, og hvad jeg som Finantsminister troede, at Finantserne i sin Tid burde være belavede paa, eller om den ærede Rigsdagsmand har Ret; det er et Spøgsmaal, som vilde føre meget for vidt, om det nu skulde drøftes her, og dette er forsaavidt heller ikke nødvendigt, som der i det foreliggende Finantslovsforslag ikke støttes nogen Begjering dertil. Jeg har derimod tilladt mig at antyde et andet Moment, som er af den væsentligste Betydning med Hensyn til de Fordringer, Finantserne maae være beredte paa for Fremtiden, og det et Moment, som hører umiddelbart under Finantsbestyrelsen, og som jeg derfor troer at kunne overse. Det er Fordringen om en passende Reservefonds Gjenopsparelse, efterat den meget betydelige Reservefond, som vi havde ved Krigens Begyndelse, er opbrugt. Dette Forlangende staaer vel ikke i nogen umiddelbar Forbindelse med Bedømmelsen af selve Spørgsmaalet om, hvor store Udgifter der bør anvendes paa Landets Forsvarsvæsen, men det staaer dog i nær Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvad Landets Forsvarsvæsen i Almindelighed fordrer. I denne Henseende forekommer det mig heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand har gjort nogen Indvending af Betydning (Tscherning: Nei!)

Med Hensyn til dette Punkt staaer ogsaa min Anskuelse fast: Danmarks Stilling fører det med sig, at vi hverken kunne, ei heller bør gaae Fremtiden imøde, uden at sørge for en Reservefond, vi maae have en Reservefond (Tscherning: Hør!), den være nu i større eller mindre Grad disponibel, men en saadan maae vi nødvendigviis have. — Jeg finder mig forøvrigt foranlediget til af en enkelt Vittring af den ærede Rigsdagsmand at gjøre opmærksom paa, at jeg ingenlunde har ønsket at give nogen gunstig Fremstilling af den hele finantsielle Status; jeg har ønsket at give en sand Fremstilling; om den befindes at være gunstig eller ikke, er for mig af ingen Betydning.

Forsaavidt den samme ærede Rigsdagsmand derefter har fundet Anledning til under denne Sags Behandling at antyde, at det havde været ønskeligt, om Invalidbestyrelsen var traadt tidligere i Virksomhed, skal jeg for det Første tillade mig at bemærke, at denne Bestyrelse er traadt i Virksomhed; og, menes der, at den burde have gjort det tidligere, saa kan Ingen mere end jeg beklage, at dette ikke er skeet, og jeg har maaskee været mere utaalmodig end den ærede Rigsdagsmand over ikke at kunne sætte det igjennem; men jeg maa erkjende, at Skylden derfor ikke ligger hos den eller de Mænd, hvem dette Hverv nærmest har været overdraget. Grunden er derimod den, at det har været et overordentlig vanskeligt Hverv, efter som man hverken havde de Mænd for sig, som man skulde have at gjøre med, eller de Sager, som man skulde behandle, ja ikke engang det Locale, som man behøvede, kort sagt, Intet af alt Det, som man skulde have at gjøre med. Der blev under forrige Rigsdagssession vedtaget en Lov, hvorefter det hele Invalidvæsen, som hidtil havde været adspjlettet paa en 6 a 7 forskellige Steder, nu skulde samles og konstrueres til en Eenhed; jeg troer, dette var nødvendigt, jeg troer ikke, at der var nogen anden Vej at gaae, men det har været en nødvendig Følge deraf, at det maatte medtage Tid at faae det Hele organiseret. Jeg troer saaledes ikke, at man med Grund kan rette nogen Bebreidelse mod de Vedkommende, hvem Udførelsen har været overdraget; jeg har forøvrigt heller ikke forstaaet